

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΝΑΤΟΛΗ ΑΝΑΤΟΛΩΝ

Μυστήριο Μέγα

Τί ώραία λόγια!

Καί τί σωτήριο τό περιεχόμενό τους!
Τό μήνυμά τους γιά μᾶς.

Ὁ Θεός κατέβηκε στή γῆ.

Αὐτός πού φαίνεται νά κατοικεῖ στούς οὐρανούς, πολύ μακριά ἀπό ἐμᾶς, τόσο πού νά μή μπορούμε οὔτε νά Τόν ἰδοῦμε, οὔτε νά Τόν αἰσθανθοῦμε, οὔτε νά Τόν φαντασθοῦμε, τί εἶναι, κάνει ἕνα βῆμα πρός τό μέρος μας! Νά ἐμεῖς δέν μπορούμε νά ἀνεβθοῦμε μόνοι μας στόν οὐρανό. Καί καταντᾶμε ἄθεοι, σάρκα, βρώμα, παλιανθρωπιά! Μήπως κάνω λάθος;

Ἄλλά νά: Ἔρχεται ὁ Θεός κοντά μας!

Ἔρχεται ὄχι σάν γριφος, ὄχι σάν αἰνιγμα ἄλυτο, πού ταλαιπωρεῖ τούς ἀνοητολόγους «φιλοσόφους» ἀλλά σάν «παιδίον νέον».

Παιδίον νέον! Ποῖος; Ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων Θεός!

* * *

Γιατί ἦρθε;

Γιά νά σκορπίσει φῶς!

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν!

Γιατί;

Γιά νά μᾶς δείξει τό φῶς καί τήν ἀλήθεια.

Νά μήν πελαγοδρομοῦμε στό σκοτάδι τῶν ἀνθρώπινων ἀνοητολογιῶν.

Γιά νά φωτισθῇ ὁ ἐσωτερικός μας κόσμος.

Εἶναι «Θεός Κύριος». «Καί ἐπέφανεν ἡμῖν». Γιά νά γεμίσει τό νοῦ καί τήν καρδιά μας μέ τό φῶς Του.

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

* * *

Τό τραγοῦδησαν πρῶτοι οἱ μάγοι.

Εἶδαν ἀστέρι στόν οὐρανό. Καί ἄγγελος Κυρίου τούς τό εἶπε: Κατεβαίνει στή γῆ ὁ Θεός-σωτήρας καί λυτρωτής. Τρέξετε νά Τόν ἰδεῖτε, νά Τόν προσκυσνήσετε!

Καί ἔφθασαν στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ. Ἀφοῦ περπάτησαν: ἡμέρες; ἐβδομάδες; μήνες; δύο χρόνια; πόσα;

Ὡ ὑπομονή! Ὡ ὑπομονή! Πόσα μᾶς λέει! Μέ τί ὑπομονή πρέπει νά ἀναζητοῦμε τόν Χριστό!

Καί εὐρῆκαν ἀντί γιά τήν θεϊκή δόξα, ὅπως ἐφαντάζονταν ἕνα μωρουδάκι στό παχνί τῶν ἀλόγων ζώων.

Τί εἶδαν;

Τά ἀντίθετα ἀπό ὅτι περίμεναν. Ὅχι σκῆπτρα· ὄχι θρόνο· ἀλλά τήν ἐσχατη φτώχεια! Μιά ἀπελπιστική φτώχεια! Τί πιό ξεφτιλισμένο γιά ἄνθρωπο ἀπό τό νά ζεῖ σέ σπηλιά; Τί πιό φτωχικό ἀπό τά κουρέλια;

Ἄλλά οἱ μάγοι δέν ἄφησαν τό μυαλό τους νά μπλοκάρει.

Εἶπαν:

Τί μεγαλεῖο εἶναι αὐτό πού βλέπουμε.

Ὁ Θεός ἦρθε στήν γῆ γιά νά μᾶς σώσει ἀπό τά πάθη μας. Νά μᾶς δείξει ὅτι ὁ με-

Ἡ Εὐχαριστία καί τά ... μικρόβια

Καί στό παρελθόν, εἶχε τεθῆ θέμα γιά τόν τρόπο «διανομῆς» τῆς Θείας Εὐχαριστίας (καί μάλιστα μέ ἐπερώτηση στήν ... Βουλή καί πρόταση γιά μιᾶς χρήσης ... κουταλάκι)! Καί τώρα μέ τήν λεγόμενη γρίπη τῶν χοίρων ἀναζωπυρώθηκαν τέτοιου εἶδους συζητήσεις!

* * *

Γράφονται λοιπόν πολλά, ἀκούγονται περισσότερο καί γενικεύεται μιᾶ σύγχυση πού ἐκφράζεται ὡς ἐξῆς: Μερικοί ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ χρήση μιᾶς λαβίδας (κουταλάκι Θείας Μεταλήψεως) γιά ὅλους θά μεταδώσει μικρόβια (ἐν προκειμένῳ τῆς γρίπης τῶν χοίρων)· ἄλλοι, τάχα θεολογικότεροι αὐτοί, ἀποκλείουν τέτοιο ἐνδεχόμενο ἀπό τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ! Κάποιοι ἄλλοι, πιά «ἐπιστήμονες», προτείνουν λογικά ἀποδεικτικά ἐπιχειρήματα (οἱ παπάδες στά санаτόρια κοινῶν τούς ἀρρώστους καί οἱ ἴδιοι δέν παθαίνουν τίποτε)! Καί τέλος, κάποιοι εἶπαν: Ὅταν ἡ λαβίδα εἶναι ἀσημένια δέν μεταφέρεται κανένας ἰός!

* * *

Τήν Εὐχαριστία τήν τελει τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ «εἰς ἀνάμνησίν Του καί εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί ζωῆν αἰώνιον». Τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ σέ Αὐτόν πιστεύοντες. Δηλαδή ὅσοι τόν ἐμπιστεύονται σάν Κύριο τῆς ζωῆς τους καί Σωτήρα τῆς ὑπαρξῆς τους. Ἡ Ἐκκλησία δέν τελει μαγικές τελετές γιά νά τίς ἀντιπαρατάξει στά προβλήματα καί τίς δυσκολίες τοῦ κόσμου. Ἀναφέρει τόν κόσμο στόν Χριστό, γιά νά ἀλλάξει καί νά μεταβληθεῖ σέ Σῶμα Χριστοῦ!

←
γαλύτερος πλοῦτος εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ ταπεινωση.

Αὐτό ἦταν τότε πού γεννήθηκε καί αὐτό μένει γιά πάντα τό μήνυμα τοῦ Ἰιοῦ τοῦ Θεοῦ, πού ἤρθε στόν κόσμο γιά μᾶς.

* * *

Οἱ μάγοι τό κατάλαβαν.

Ζωή καί ἐπιβίωση γιά τήν Ἐκκλησία δέν ταυτίζονται. Ζωή γιά τήν Ἐκκλησία εἶναι ὁ Χριστός. Γι' αὐτό καί πολλά ἀπό τά μέλη-τέκνα τῆς (τῆς Ἐκκλησίας) μπροστά στό δίλημμα ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ, ἢ συμβατικός θάνατος, προτιμοῦν τόν θάνατο! Μέσω τῶν μυστηρίων καί τῆς Εὐχαριστίας “ ἐνεργεῖται ἐν ἡμῖν” ἡ Ζωή πού εἶναι ὁ Χριστός.

Τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ὑπόθεση δημοσιογραφικῶν παρουσιάσεων. Τό Μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας ἀφορά μόνον τούς πιστούς· ὄχι τούς ... παρατηρητές, οὔτε τούς ... κοινωνοῦντες ἀπό συνήθεια. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν ταυτίζει τά Μυστήρια μέ τόν Θεό. Τά ἔχει τρόπο “ προσπέλασης” σ' Αὐτόν.

* * *

Ἄρτος καί ὁ οἶνος τῆς Εὐχαριστίας Εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό μᾶς παρέδωσε ὁ Χριστός, πού εἶναι ὁ Θεός μας καί ἡ ζωή τῶν Χριστιανῶν. Τά μυστήρια παίρνουν ὑπόσταση ἀπό τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ. Μά ὁ Χριστός δέν ἐξαντλεῖται μόνον στήν παρουσία τους! Δέν ἔχουν μόνα τους ἀξία. Δέν τά ἀντιπαραθέτουμε στόν μολυσμένο κόσμο. Ἡ Ἐκκλησία προσλαμβάνει τόν μολυσμένο ἠθικοπνευματικά κόσμο, γιά νά τόν κάνει Βασιλεία τοῦ Θεοῦ: κοινωνία ἀγάπης καί θυσίας.

Ἄν αὐτό δέν τό ἔχουμε καταλάβει, εἴμαστε μέν σέ συγγνωστή πλάνη, ἀλλά δέν μπορούμε νά εἴμαστε κριτήριο γιά τίς ἐνέργειες τῆς Ἐκκλησίας! Τό θαῦμα δέν εἶναι πιστόλι στόν κρόταφο τῶν ἀμφισβητούντων. Οὔτε ἐγωιστική ἐπιβεβαίωση τῶν ἀπόψεων τῶν πιστῶν. Ἡ σχέση μέ τόν Χριστό δέν εἶναι ἀπόψεις, οὔτε ἀποδείξεις. Εἶναι περιπέτεια πορείας «ἐπὶ τῶν κυμάτων», ὅπως συνέβη κάποτε μέ τόν Πέτρο. Ὅσο ὁ Πέτρος ἦταν προσηλωμένος ψυχῇ τε καί σώματι στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, περπατοῦσε πάνω στά κύματα!

Ἡ Παναγία τό κατάλαβε.

Οἱ ποιμένες (τσοπαναραῖοι) τό κατάλαβαν.

Σύ κατάλαβες τίποτε;

+ ὁ Ν.Μ

ΕΧΟΥΜΕ ... ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Κυνήθως, μιλώντας γιά τήν Μέλλουσα Κρίση, περιοριζόμαστε στό γνωστό Εύ-αγγέλιο τής Κρίσεως, πού διαβάζομε τήν Κυριακή τῶν Ἀπόκρεω (Ματθ. 25, 31-46). Καί ἐπαναπαυόμαστε ὅτι μέ λίγες ἐλεημοσύνες καί ἐπισκέψεις σέ ἀρρώστους καί φυλακισμένους ... ξεμπερδέψαμε! Μερικοί προχωρᾶνε καί παραπέρα καί θεωροῦν περιττές τίς πολλές νηστείες, προσευχές καί λειτουργίες, ἀφοῦ τά ἔργα ἀγάπης ... φτάνουν καί περισεύουν.

Ξεχνᾶμε ὅμως ὅτι ὁ Χριστός, λίγο πρίν ἀπό τό Πάθος Του, μίλησε καί γιά μιᾶ ἄλλη Κρίση-Ἐλεγχο, πού θά τήν κάνει τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ Παράκλητος, πού θά στείλει στόν κόσμο μετά τήν Ἀνάληψή Του. «Ὁ Παράκλητος» λέει ὁ Χριστός, «ὅταν θά ἔλθει, θά ἐλέγξει τόν κόσμο γιά τήν κατ' ἐξοχήν ἁμαρτία τους, πού εἶναι ὅτι **δέν πίστεψαν ὅτι Ἐγώ εἶμαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἶμαι Θεός ἀληθινός!**»

Μέ ἄλλα λόγια: Εἶναι ὄντως μεγάλη ἁμαρτία, τό νά μή δώσει κάποιος ἕνα κομμάτι ψωμί στόν πεινασμένο. Ἀσύγκριτα ὅμως μεγαλύτερη εἶναι, τό νά μή πιστεύει ὅτι Αὐτός, πού μᾶς ἔδωσε τήν ἐντολή τής ἐλεημοσύνης, εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Λυτρωτής τοῦ κόσμου! Ἄπαιτῆ ὄντως θυσίες ἢ ἄσκηση τής ἐλεημοσύνης. Περισσότερο ὅμως κόπο καί πιό πολλές θυσίες ἀπαιτεῖ τό ἄθλημα τής πίστεως.

* * *

Οἱ Τρεῖς Μάγοι, πού ἦλθαν ἀπό τά βάθη τής ἀνατολῆς νά προσκυνήσουν τόν Νεογέννητο Χριστό, σίγουρα δέν δοξάζονται γιατί

Ἄρχισε νά βουλιάζει, μόλις ἀναρωτήθηκε: **μά, εἶναι δυνατόν; Ὅποιος θέλει, μπορεῖ νά ἀναπαύεται**» στήν ἀκινήσια τοῦ «κρεβατιοῦ» του! Δέν κάνει ὅμως, νά θέλει νά ρυθμίζει τήν περιπέτεια αὐτῶν πού ἀποφάσισαν νά ἀκολουθοῦν τόν Χριστό ἔστω καί «θασανίζόμενοι ὑπό τῶν κυμάτων».

* * *

Ἡ πίστη εἶναι σχέση καί ἡ μετοχή στήν Εὐχαριστία. Εἶναι πορεία, καί ὄχι συμβόλαιο

καταξοδεύτηκαν, γιά νά φέρουν πλοῦσια δῶρα στόν Χριστό. Τιμῶνται καί δοξάζονται, διότι ἴδρωσαν στό δύσκολο ἄθλημα τής πίστεως.

Τούς Τρεῖς Μάγους δέν τούς τράβηξε στόν Χριστό κάποιος χορός ἀγγέλων, πού ἀνεβοκατέβαιναν στόν οὐρανό ψάλλοντας «Δόξα ἐν Ὑψίστοις». Πολύ περισσότερο δέν εἶδαν τόν Χριστό οὔτε νά θεραπεύει ἀρρώστους οὔτε νά ἀνασταίνει τόν Λάζαρο! Δέν ἦταν μπροστά στήν Μεταμόρφωσή Του. Οὔτε τόν ψηλάφησαν Ἀναστημένο καί Νικητή τοῦ Θανάτου.

Τούς Μάγους τούς τράβηξε στόν Χριστό ἀπλῶς ἕνα Ἀστέρι, πού ... περπατοῦσε. Αὐτό τό Ἀστέρι-Ἄγγελος ἦταν ἄρκετό, γιά νά τούς βάλει στόν σωτήριο ΜΠΕΛΑ τής πίστεως! Ἦταν ἄρκετό γιά νά τούς βάλει στήν ὑποψία ὅτι ... μάλλον **ἔχουμε ἐπισκέψεις!** Μάλλον Κάποιος Μεγάλος κατέβηκε στήν γῆ! Καί ἐπειδή αὐτό τό **μᾶλλον** τό πῆραν πολύ σοβαρά, ἄρχισαν νά «ξοδεύουν» ἀπλόχερα, ὥστε ἀπό **μᾶλλον** νά γίνει **σίγουρα**. Ἄραγε μικρό ἔξοδο ἦταν τό τεράστιο ταξίδι τους ἀπό τήν ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου μέχρι τήν Βηθελέμ;

Καί ὁ Θεός βλέποντας ὅτι δέν ἦταν ταίγ-γούνηδες στήν ἀναζητήσή τους, ἀλλά τά δί-νανε ὅλα γιά νά βροῦν τήν Ἀλήθεια, τούς χά-ρισε κι Αὐτός ἀπλόχερα τήν σιγουριά τής πί-στης. Τούς βεβαίωσε ὅτι **«ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν»!** Ἔτσι, ὅταν συνάντησαν τόν Χριστό νά βρίσκεται μέσα σέ τέ-τοια ταπείνωση καί φτώχεια, δέν δυσκολεύ-τηκαν νά Τόν ἀναγνωρίσουν. Ἔστω κι ἂν «κα-τέπληττεν αὐτούς οὐ σκηπτρα καί θρόνος, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία», «διέλαμψεν αὐτοῖς ὁ τῆς Θεότητος πλοῦτος!» Στό πάμπτωχο Νή-πιο ἀναγνώρισαν τόν Κύριο τῆς δόξης! Καί

→

ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας· ἔστω καί ... οὐρά-νιας! Ἡ Εὐχαριστία εἶναι ἔκφραση τῆς Κοιν-ωρίας τῶν «εἰς Χριστόν πιστευόντων».

Στήν Ἐκκλησία μπαίνει μέ τό Βάπτισμα, δηλαδή ἀποφασίζοντας ὡς τρόπο ζωῆς σου τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Καί ζεῖς μέ τήν Εὐχαριστία πού σέ μεταβάλλει σέ δοῦλο καί μιμητή τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχιμ. Θ.Μ.

ΠΩΣ ΘΑ ΙΔΩ ΤΟΝ ΘΕΟ;

Κάποτε ένας μοναχός, ο π. Γερμανός, έρωτησε τόν άγιο Μωϋσέα τόν Αιθίοπα:

-Είπέ μου, πάτερ. Μπορεί ο άνθρωπος, ζώντας μέσα σε τόσες φροντίδες και έχοντας τόσες υποχρεώσεις, να βλέπει νοερά τόν άόρατο και άκατάληπτο Θεό; Και να είναι μαζί του;

Του άπάντησε ο άββας Μωϋσής:

-Δέν τό έχεις πιάσει σωστά τό θέμα αυτό. Τόν Θεό «πρόσωπον προς πρόσωπον» θά Τόν ιδούμε στην άλλη ζωή. Μόνο εκεί. Θά είπεις. Πώς, τότε τήν αντίλαμβανόμαστε τήν θέα του Θεού έδω· σ' αυτήν τήν ζωή; Σ' αυτήν έδω τήν ζωή τόν Θεό, τόν βλέπουμε μόνο νοερά.

- ❖ Στο μεγαλειο και στην όμορφιά τής δημιουργίας Του.
- ❖ Στα θαύματα των άγιων Του.
- ❖ Στην δύναμή Του να γνωρίζει άκόμη και τίς κρυφές μας σκέψεις!
- ❖ Στην άπερίγραπτη μακροθυμία Του, πού τόν κάνει και άνέχεται τά τόσα άμαρτήματά μας.
- ❖ Στην μεγάλη Του άγάπη για μās· πού ένw δέν έχουμε κανένα καλό, αυτός κάνει τά πάντα για να μās σώσει.

θεώρησαν ότι ή συνάντησή τους αυτή με τόν Άληθινό Θεό και Κύριο τής δόξης ήταν ο μεγαλύτερος πλούτος και τό άληθινό νόημα τής ζωής τους!

* * *

Σήμερα άς ρωτήσει ο καθένας μας τόν έαυτό του:

- Πόσο λαχταράμε να συναντάμε τόν Χριστό μέσα στην Θεία Λειτουργία;
- Πόσο Τόν αφήνουμε να «έπισκέπτεται» τήν ζωή μας, βρίσκοντας χρόνο για προσευχή και για μελέτη του λόγου Του;
- Πόση σημασία δίνουμε σ' αυτή τήν Έπίσκεψη, και πόσο Του έπιτρέπουμε να κυβερνάει τήν ζωή μας;

Και σε χίλια δύο άλλα. Είναι αναρίθμητοι οι τρόποι με τούς οποίους «βλέπουμε» νοερά τόν Θεό. Ανάλογα ο καθένας με τόν άγωνα πού κάνει για να νικήσει τίς άδυναμίες του και ανάλογα με τήν καθαρότητα τής συνειδήσής μας!

* * *

Έρωτησε πάλι ο π. Γερμανός:

-Γιατί, όμως, δέν τά καταφέρνουμε; Γιατί μās βασανίζουν και μās ένοχλούν τόσο κακοί λογισμοί, τόσες άσχημες σκέψεις;

Άπάντησε ο άγιος:

-Η διάνοια του ανθρώπου, τρέχει εύκολα από τήν μιά σκέψη στην άλλη. Μά είναι στό χέρι μας, άν θέλουμε να τήν παρακολουθοϋμε. Και άν δέν θέλουμε να τίς άπορρίψουμε! Αυτό είναι στό χέρι μας. Και είναι καλύτερα, αντί να γκρινιάζουμε, να αγωνιζόμαστε!

Η διάνοιά μας, τό μυαλό μας, είναι σαν νερόμυλος. Ο μύλος όσο πέφτει νερό, γυρίζει! Έτσι και ή διάνοιά μας όσο τήν αφήνουμε ελεύθερη, «γυρίζει». Πάει όπου θέλει ο διάβολος. Στην έξουσία μας είναι, έμεις να βάζουμε τό μύλο μας να άλέθει «σιτάρι», δηλ. σκέψεις καλές και άγιες. Όταν έμεις δέν βάζουμε στόν «μύλο» μας σιτάρι, ο διάβολος ρίχνει στόν μύλο μας «ζιζάνια», δηλ. σκέψεις πονηρές και άμαρτωλές. Και τότε, άν μπορείς, ξεμπερδεϋε.

(Άπό τήν έπιστολή του «Προς Λεόντιον» [διασκευή])

- Τελικά πόσο κοπιάζουμε, για να κρατάμε πάντοτε ζωντανή τήν πίστη μας στόν Μεγάλο Έπισκέπτη;

Άρχιμ. Β.Λ

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

Ή. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Υπεύθ.: Άρχιμ. Νίκων Κουσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 * Άρ. Φύλλου 317* Έτος ΚΘ'

Διανέμεται δωρεάν * Εισφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Άσπροβάλα Θεσ/νίκης

